

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest nieważna, ponieważ wykracza poza uprawnienia przyznane przez Traktat o Unii Europejskiej Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz Komisji Europejskiej w związku z czym te dwa organy wydały ją z przekroczeniem swych uprawnień.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja narusza prawo własności zagwarantowane w art. 1 protokołu 1 europejskiej Konwencji praw człowieka i przez art. 14 europejskiej Konwencji praw człowieka potwierdzone przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest oczywiście bezzasadna i pozbawiona podstawy prawnej oraz sprzeczna z zasadą proporcjonalności.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest ponadto sprzeczna z ogólnie przyjętymi zasadami prawnymi wynikającymi z prawa Unii Europejskiej oraz z zasadą wedle której nikt nie może powoływać się na własne uchybienie aby czerpać z niego korzyść lub zalegalizować niesłuszne lub bezprawne zachowanie.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2013 r. — Westermann Lernspielverlag przeciwko OHIM — Diset (bambinoLÜK)

(Sprawa T-333/13)

(2013/C 252/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Westermann Lernspielverlag GmbH (Brunszwik, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Nordemann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Diset, SA (Barcelona, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 3 kwietnia 2013 r., sprawa R 1323/2012-2, dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu nr B 1 724 593 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego 009080359) pomiędzy DISET, S.A. a Westermann Lernspielverlag GmbH;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „bambinoLÜK” dla towarów z klas 9, 16 i 28 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 080 359

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Diset, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy „BAMBINO” dla towarów z klas 16, 28 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania i dopuszczenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego dla niektórych towarów z klasy 9

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2013 r. — Borghezio przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-336/13)

(2013/C 252/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mario Borghezio (Turyn, Włochy) (przedstawiciel: adwokat L. Laquay)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Uznanie żądania za dopuszczalne i zasadne oraz w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego wydanej w formie oświadczenia Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego na posiedzeniu plenarnym w dniu 10 czerwca 2013 r., na podstawie której skarżący od dnia 3 czerwca 2013 r. sprawuje mandat jako poseł „niezrzeszony” i tym samym jest od tego dnia wykluczony z grupy politycznej „Europa Wolności i Demokracji”
- Ustalenie kosztów według norm przepisanych

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi — poza wskazaniem, że decyzja o sprawowaniu przezeń mandatu jako poseł niezrzeszony wywołuje skutki prawne, ponieważ pozbawia ją możliwości wykonywania mandatu posła na takich samych

warunkach jak posłowie należący do grup politycznych — dwa zarzuty dotyczące istoty sprawy. Strona skarżąca twierdzi, że Parlament ma obowiązek sprawdzenia, czy regulaminy grup politycznych lub jedna z ogólnych zasad prawa nie zostały naruszone w sposób poważny i oczywisty.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący poważnego i oczywistego naruszenia regulaminu grupy politycznej „Europa Wolności i Demokracji”, gdyż decyzja o wykluczeniu strony skarżącej została podjęta przed najbliższym posiedzeniem tej grupy, wbrew zapisom regulaminu.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa do obrony strony skarżącej, gdyż nie miała ona możliwości przedstawienia środków obrony na posiedzeniu grupy politycznej „Europa Wolności i Demokracji”.

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2013 r. — Energa Power Trading przeciwko Komisji

(Sprawa T-338/13)

(2013/C 252/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Energa Power Trading Promitheias kai Emporias Energieas AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: S. Pappas, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie, że Komisja uchybiła swym obowiązkom wynikającym z traktatu, ponieważ nie określiła swego stanowiska w odniesieniu do skargi wniesionej w dniu 9 grudnia 2010 r. dotyczącej pomocy państwa, którą władze greckie bezprawnie przyznały DEI, mimo iż formalnie się do niej o to zwrócono; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, w którego ramach twierdzi, że Komisja zaniechała działania w odniesieniu do pomocy państwa rzekomo bezprawnie przyznanej DEI.

Nie zajmując, pomimo formalnego wezwania, pozytywnego lub negatywnego stanowiska po upływie ponad 28 miesięcy (a w każdym razie ponad 26 miesięcy) w odniesieniu do skargi skarżącej, w której zarzuca ona bezprawne przyznanie DEI pomocy państwa, Komisja nie zakończyła wstępnego dochodzenia w rozsądnym czasie. Jako że wspomnianego opóźnienia nie można uzasadnić nadzwyczajnymi okolicznościami Komisja

zaniechała działania, pomimo iż przysługiwała jej wyłączna kompetencja z uwagi na co naruszyła odpowiednie postanowienia traktatu (a mianowicie art. 106, 107, i 265 TFUE) oraz rozporządzenie Rady nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2013 r. — Hawe Hydraulik przeciwko OHIM — HaWi Energietechnik (HAWI)

(Sprawa T-347/13)

(2013/C 252/63)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hawe Hydraulik SE (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Würtenberger i R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: HaWi Energietechnik AG (Eggenfelden, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie R 1690/2012-4 dotyczącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 6 558 589 „HAWI”;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: HaWi Energietechnik AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „HAWI” dla towarów i usług z klas 7, 9, 35, 37 i 42 — zgłoszenie nr 6 558 589

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy zawierający słowny element „HAWI” dla towarów z klas 7 i 9

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania